

LORIN-Nytt

Medlemsblad för Släktföreningen LORIN-ättlingar från Rök i Östergötland

Nr 5 • Mars 2004

Nils Lorins bouppteckning ger en intressant tidsbild

Bouppteckningar är ofta en värdefull källa för släktforskare om man vill få en uppfattning under vilka ekonomiska förhållanden en person levde. De ger också för det mesta en intressant bild av hur vederbörandes hus och hem såg ut, vad han (oftast rör det sig ju i äldre tider om män) hade för kläder och vad sorts lösöre man omgav sig med.

Låt oss därför titta på vad bouppteckningen efter den siste Lorin-klocka-

ren, Nils, som dog den 16 april 1847, hade att bjuda på. Det var faktiskt inte så lite.

Vid förrättningen, som ägde rum redan den 27 april, närvarade förutom änkan Anna Stina följande: "förpantningsägaren" sonen Anders Peter Lorin i Nilstorp, Trehörna socken, sonen Nils Gustaf i Solberga, Veta socken, samt hemmavarande sonen Johan Adolf Lorin.

Vidare får man veta att änkan upp-

gav egendomen och att hon "erindrades om dess noggranna uppgift i öfverensstämmo med 9 Cap ärfda Balken".

Sedan följer en detaljerad förteckning över varenda pryl som fanns i dödsboet. Dessförinnan anfördes dock, som det alltid brukar uppges i gamla bouppteckningar, att "Contanta Penningar finns icke".

Många silversaker

Däremot fanns det en hel del silverföremål, däribland ett par bägare och en

Sista sidan ur bouppteckningen med underskrifter av arvingarna.

Att allsammans i Boet är redligen uppgjifvit, och något
med vilja eller kändedom icke undandöjt; betygges under
Eds förbindelse. Ut Nygra. Anna Stina Lorin
A. S. L.

Såsom närvarande Arvingar.

A. P. Lorin S. G. Lorin J. A. Lorin

Tillkallade Boupptecknings män.

A. J. Peterson. L. Nilsson
J. Kamla i Skeby. f. d. närvarade män.

Fattigprocenten är betald, som givits ut
Måndagen d. 10. Maj 1847. C. J. Engberg
v. J. P.

kalk som värderades till drygt 32 riksdaler, 12 matskedar, sockertång, snusdosa och ett par fickur. Alltsammans värderas till 109 riksdaler och 47 skilling.

Bland tenn- och malmföremål är registrerat 13 tenntallrikar och 2 större och 2 mindre tennfat, 2 stycken ljusstakar, 1 malmgryta, 1 mortel med stöt och 2 viktskålar, totalt värda 127 riksdaler och 31 skilling.

Uppsättningen av kopparföremål var inte heller så dålig. Drygt ett 30-tal saker är uppräknade, däribland en kittel på 12 skålpund, värd 4 riksdaler, ett par kaffekokare och 7 "vånnor" samt en munkpanna.

Stor kaffeservis

Uppsättningen av järn- och kökssaker var också ganska god. Kaffedrickandet var tydligen redan då ganska utbrett. Där noteras en kaffebryggare och en dito kvarn, två gräddskålar och inte mindre än 10 par fat och kaffekoppar jämte en bricka. Om tidens gång i klockarstugan gav ett väggur och ett bordsur besked. Där fanns också förstås ett skrivbord där Nils sysslade med alla sina skrivgöromål, vilka av allt att döma var mångfaldiga. Man lägger också märke till tre speglar, varav en är försedd med förgylld ram, därtill en spegellåda och fyra rakknivar.

Att klockarmor när tiden tillät sysslade med spinning och vävnad framgår av att i protokollet uppräknas en vävstol, knäpphärvel och nystvinda, skrubbor och kardor och inte mindre än tre spinrockar.

"Bättre och sämre gardiner"

Bland sovrumsmöbler räknas upp tre målade sängar, en tältsäng och en soffa. Av andra möbler fanns det också ganska rikligt, t.ex. fyra målade och omålade bord, ett dussin stolar, en byrå, två kistor och ett omålade skåp. Till fönstrens prydnad fanns "9 st bättre och sämre Gardiner" och på borden kunde läggas i varje fall ett par dukar och för dukningen 16 bättre och sämre servetter.

Av säng- och "Linkkläder" räknas upp sex bolstrar, fyra långdynor, sju kuddar, nio sängtäcken, varav tre rutiga, fyra fällar och nio par "lakarn". I kläd-kammaren finner man bland mycket annat klockarens mörkblå "kappräck" jämte en grå dito tillsammans med åkpälsen. Där hängde också en svart rock jämte två linnerockar, fyra västar, tre "sourttuter" med tre par byxor, en

svart rock, ett par gamla hattar, fem "hallskläder", ett par handskar, ett halvt dussin kragar och fyra bröstlappar. Där ligger också inte mindre än 14 handnäsdukar och tre par strumpor. Vidare noteras tre par stövlar och t.o.m. ett par "Gallocer". Där står också i ett hörn "rörkäppen" för klockarens finpromenader – om det nu blev tillfälle till sådana.

Bagge, får och gris

Uthusen bestod av ladugård med en loge, ett par lador, ett fårhus och ett vedskjul, två svinhus och ett "hemlighus". Tittar vi ut i uthusen står där "en gammal Bagge, ett får med lam och en gris". Däremot lyser häst och kor med sin frånvaro.

I lidret står en "chäskärria", en enbetsvagn, en kärria, ett par källkar och en "ryss". Den stora uppsättningen av verktyg och redskap i snickarboden vittnar om att klockaren måste vara praktisk och hemma i många färdigheter. Uppsättningen av hyvlar är imponerande, nämligen ett 40-tal, och där fanns också ett par svarvstolar, fem sågar, 18 huggjärn, mängder av yxor, filar, limskruvar, tänger och mycket annat. Där fanns också fyra "Inner-fenster" att ta till när kylan blev besvärlig.

Flera musikinstrument

Under avdelningen musikinstrument uppges ett gammalt "Clawer", värderat till 2 riksdaler, kanske tillverkat av Nils kusin, orgelbyggaren, som också byggde sådana instrument. Vidare ägde

Nils två violiner samt två "bössor". Det var faktiskt inte några skjutvapen utan troligen nyckelharpor, som brukade kallas så.

I sammanhanget är det värt påpeka, att klockaren hade skyldighet att "gå Församlingen til handa med Dansmusik vid Bröllop och andra Gillen, samt dess Ungdom med Information i spelande, räknande och skrivande ... dock att de för alt sådant njuta skälig betalning".

Bland böcker räknas upp ett par koralböcker och ett par sångböcker, en bibel och en psalmbok samt en "Östgöta Beskrifning i 2ne delar".

704 riksdaler

Totalt uppgick bouppteckningen till 704 riksdaler och 13 skilling sedan man dragit av 1/8-dels procent till "Socknens fattig-Cassa". I och med denna förrättning sattes alltså punkt för en klockar- och organistgärning som gått från fäder till söner i Rök och Harstad under nära 200 år.

Nils kanske inte kunde betecknas som en rik man, men han var tydligen ganska välbärgad. Nu så här långt efteråt frågar man sig, om möjligen något av de här uppräknade föremålen finns kvar hos någon av ättlingarna. Det skulle verkligen vara intressant att veta. Hör i så fall av er så kanske vi till ett annat nummer av LORIN-Nytt kanske kan publicera en bild av något sådant arvegods.

Olle Lorin

Ordföranden har ordet

□ Mitt namn är Morgan Lorin och jag är ordförande i vår nybildade släktförening. Jag vill först av allt tacka för det förtroende jag har fått att vara släktföreningens första ordförande. Det är ett mycket hedersamt uppdrag och jag skall göra mitt bästa att förvalta det väl.

Vad är då en släktförenings uppgift? Ja, man kan se det som en förvaltning av tre tidsepoker – Dåtid, Nutid och Framtid.

Dåtid – att ta reda på sin historia. Vilka är mina anfäder? Varifrån kommer jag? Vilken historia ligger bakom? Här har vår släkting Hans Lorin gjort ett beundransvärt arbete med boken "Slakten LORIN från Rök i Östergötland", nu i fjärde omarbetade och utökade utgåvan. Det är ett stort arbete som

måste bevaras och föras vidare. Vår skribent Olle Lorin söker också alltid nya infallsvinklar och hittar som oftast något med anknytning till namnet Lorin. Han talar gärna och varmt om Skänninge, som var hans hemvist under många år. Kanske en programpunkt nästa gång vi träffas?

Nutid – att söka upp nu levande släktingar är mycket spännande! Vår första släkträff i Väderstad och senare på Omberg sommaren 2002, där 102 (!) Lorinare träffades, är ett gott bevis på att vi är på rätt väg. Detta borgar för att vi också kan bli fler medlemmar i föreningen och därmed har vi möjlighet att hålla en tätare kontakt via vårt föreningsblad LORIN-Nytt. Även att umgås över flera generationer och ha ett gemensamt intresse har ett mycket stort värde. Att få höra mor- och far-

En Lorin-ättlings bittra konstnärssöde

□ Den som möjligen tittade på ett av TV-programmen Antikrundan i vintras kanske reagerade då en glad yngling visade sitt livs fynd, en liten målning av konstnären Olof Sager-Nelson. Tavlans hade vederbörande kommit över för en 50-lapp bland andra prylar i en låda på loppmarknad någonstans. Av expertisen blev den värderad till 75.000 kronor.

Det var alltså inte vilken konstnär som helst som målat tavlan. Nej – förvisso. Att han dessutom var en Lorin-ättling gjorde ju inte saken sämre.

Olof Sager-Nelson (F35 14 i vår släktöversikt) var nämligen barnbarns barn till klockaren Jonas Lorin. Han föddes 1868 i By socken i Värmland och dog redan 1896 långt bort från hemlandet, nämligen i Biskra i Algeriet. Då hade han redan hunnit med ett stormigt och oroligt liv.

Anna-Stina bortglömd

En av Jonas Lorins döttrar, Anna-Stina (F3), var gift med Anders Joachimsson Swiring. Denne ägde Snytringe Trångård, nära Skänninge. Förutom att han förstas skulle bruka jorden hade han ett flertal andra uppgifter, bl.a. som riksdagsman och statsrevisor. Anna-Stina dog redan då hon var 41 år gammal, medan mannen blev 80 år. Han ligger begravd på den näst äldsta kyrkogården i Skänninge, vilken sedan många

Den lycklige ynglingen hos Claes Moser i Antikrundan

år är förvandlad till park och belägen i hörnet av Motalagatan och Vadstena-gatan. På den gravsten som till för några år sedan fanns rest över honom nämns inte Anna-Stina. Förmodligen ligger dock även hon begravd på samma kyrkogård.

En av döttrarna, Margareta Elisabeth, även kallad Elise (F35), gifte sig med stadsfiskalen i Eksjö och Norrköping, Olof Nelson. De fick sonen Anders Malkolm Nelson (F35 1), som blev bok-

Tavlans värderad till 75 000 kronor

föräldrars berättelser om gångna tider är en ovärderlig gåva som skall brukas när den finns.

Framtid – våra barn, barnbarn och barnbarnsbarn kommer att se framtiden på ett helt annat sätt. Däremot tror jag att intresset för sin historia och sina rötter kommer att finnas kvar och kanske till och med öka, inte minst på grund av den stora rörligheten i boendet i Sverige men även utanför landets gränser. Dessutom talas det idag mycket i termer av "nätverk" på olika nivåer – jobb, kompisar, intressen, föreningar etc. Här tror jag att vi som släktförening kan bidra och skapa kontakter. På vårt konstituerande möte talade vi om Internet och att göra en egen hemsida – den kommer.

I närtid har vi planer på en ny släktträff och denna gång har vi tänkt oss en

träff i Skänninge. Vi återkommer med mera information fram emot sommaren. Sprid gärna budskapet om vår släktförening vidare inom släkten. Vi ser gärna flera medlemmar från den yngre generationen. Kanske kan ett medlemskap vara en lämplig gåva vid någon högtid.

Har ni något att berätta om släktingar, händelser eller egen släktforskning som ligger i föreningens intresse är alla välkomna att bidra för att öka kunskapen om vår släkt. Även familjenyheter som bröllop och födelser tages tacksamt emot.

Med våren alldeles om knuten önskar jag er en fin tid tills vi hörs igen!

Morgan Lorin

hållare på olika bruk. Han gifte sig så småningom med Emma Sager, dotter till Hans Gudmund Sager, ägare till Västhorja bruk nära Värnamo. De bosatte sig på Nolby gård i By socken. Malkolm var tydligen inte så intresserad av jordbruk, desto mer av sång och musik, och det blev många glada fester, som tärde på ekonomin. Det slutade med att Nolby fick gå under klubban, men Malkolm fick stanna kvar som arrendator. Det var alltså där som Olof och fem andra syskon föddes.

Fadern fick fängelse

Modern klarade inte påfrestningarna efter det sista barnets födelse utan avled 1873. Fadern hade sedan olika anställningar, bl.a. som poststationsföreståndare. Där frestades han emellertid att tillgripa värdeförsändelser. Det slutade med avsättning och fängelsestraff. Barnen skingrades. Olof, tillsammans med ett par andra syskon, fick komma till farmodern Elise i Åmål.

Det framkommer ständigt nya uppgifter som påverkar innehållet i släktsammanställningen. Det kan vara helt nya uppgifter men även små rättelser som kan vara av betydelse. Då det lär dröja länge innan en nytryckning kan bli aktuell kom-

mer tillägg och rättelser att redovisas i LORIN-Nytt.

Meddelande om tillägg och rättelser mottages tacksamt under adress

Hans Lorin, Nylundsgatan 5, 682 33 Filipstad.

kursiv stil = ny eller ändrad uppgift

sidan 24

F66 14 12 12

Evelina Annika Maria Lorin, *4.3.2003 i Örebro (T).

sidan 27

F66 24 13 11

Linnea Miranda Stenson, *12.1.2003 i Lidingö fg (AB).

F66 73 21

Torbjörn Johan Olof Welam, *15.7.1961. *Sambo med Margareta Hallberg*, *25.9.1959.

F66 73 22

Annika Elisabet Welam Lindh, *16.9.1964. Gift 21.6.1991 med Magnus Lindh, *10.5.1965.

Olof fick så småningom börja på Chalmers i Göteborg, men snart visade det sig att han var mer konstnär än matematiker. En av lärarna, som var utbildad konstnär, upptäckte dock Olofs konstnärliga sida och uppmuntrade honom att slå in på konstnärspanan. Efter många vedermödor kom han 1888 in på Valands konstskola i Göteborg. Efter avslutad utbildning 1890 kom han efterhand till Stockholm, där han tecknade och målade och fick en och annan tavla såld, men det räckte knappt till mer än mat för dagen. Han misskötte sig och lungorna tog skada av det bohemiska livet.

Hårt liv i Paris

Tack vare en konstmeccenat i Göteborg, Pontus Fürstenberg, fick han blygsamma bidrag och han for till Paris, där han utvecklade en egenartad stil. Han skickade hem en hel del tavlor, som dock inte mottogs med någon entusiasm av kritikerna. Vad man mest retade upp sig på var hans förkärlek för intensivt grönt, nästan svart. Det bidrog till att ansiktena fick något likaktigt över sig.

Dog ensam i fjärran land

Olof fortsatte dock oförtrutet, arbetade och svalt. Vännerna märkte att han började hosta blod och tvingade honom att gå till läkare. Beskedet blev lungsot. Han trodde dock att han skulle kunna övervinna sjukdomen. Kanske var det därför han slutligen åkte till Algeriet. Där avled han 1896, bara 28 år gammal.

Hans erkännande dröjde länge. Det kom först genom en utställning ordnad av Axel Romdahl 1915. Nu är han ett uppburet konstnärnamn och bl.a. representerad på Nationalmuseum, Göteborgs konstmuseum och Valdemarsudde.

Olle Lorin

Vigsel här ägt rum i Kristbergs kyrka den 28/6 mellan **Andreas Lorin** och **Malin Oscarsson**. Vigseln förrättades av Henrik Kristing. Brudnåbbar var Kelly Oscarsson och Lukas Lorin. Best man var Glenn Bovin och tärna Ann-Christine Bengtsson.
– Fotograf: Ulla-Britt Skill, Foto Göta

Redaktör för detta nummer av
LORIN-Nytt är Hans Lorin

Släktföreningen LORIN-ättlingar från Rök i Östergötland

Ordförande Morgan Lorin, Dalievägen 8, 291 50 Kristianstad, tfn 044-10 96 44

Sekreterare Hans Lorin, Nylundsgatan 5, 682 33 Filipstad, tfn 0590-103 02

Kassör Mia Lorin, Kagagatan 5, 582 37 Linköping, tfn 013-14 25 97

Medlemsavgift 100 kronor/år